

mirovno pogodbo podpisali obe Nemčiji.

Katera skupnost je močnejša - EFTA ali EGS

Te dni je predsednik Evropske cone za svobodno trgovino (EFTA) v Zenevi ponosno sporočil, da je članstvo te organizacije s svojim izvozom preseglo izvoz ZDA in da je sedaj drugi najmočnejši izvozniki blok na svetu. Zaostaja samo še za Evropsko gospodarsko skupnostjo (EGS). Razen tega ima po njegovih besedah EFTA najmočnejši izvoz na prebivalca na svetu, močnejši kakor EGS in to odlična verbalna tolažba.

Številke, ki jih je navedel predstavnik EFTA, so neoporečne. Izvoz EFTA (s Finsko vred, ki je od začetka letošnjega leta pridružen članica) je znašal od 30. junija 1962 do 30. junija 1963 21,527 milijarde ameriških dolarjev; izvoz EGS v istem obdobju je dosegel vrednost 34,248 milijard dolarjev in izvoz ZDA 21,380 milijard dolarjev. Izvoz na prebivalca pa znaša v EFTA 227 dolarjev, v EGS 199 dolarjev in v ZDA 113 dolarjev.

Predstavniku EFTA, ki je v Zenevi povedal te številke, kajpada ni moglo očitati, da je hotel ustvariti pri poslušalstvu vtis, ki ne bi ustrejal resničnosti razmerju sil; dejstva so navsezadnje dejstva in številni rezultati je številni rezultati. Toda če si oglejemo rezultate, ki jih je dosegla EFTA sicer, ne moremo mimo zaključka, da tudi ti vnovič potrjujejo, da je ta organizacija zrasla na načelu »jaz tudis in da se tega preklestva ne more otresti.

Ustanovljena je bila 20. septembra 1960 v Stockholmsko konvencijo na pobudo Velike Britanije in z namenom, da okrepiti britansko in drugih držav pozicijo v prihodnjih pogajanjih z EGS, ki je že delovala s polno paro. Veljale so se Velika Britanija, Švedska, Norveška, Danska, Avstrija, Švica, Portugalska in prvotni načrt je bil do leta 1970 opraviti vse carine v medsebojnem trgovanju.

Toda gladije, epocije sile, s katero naj bi se pogajali z EGS, ni potekala dovolj naglo. Med britansko rundo pogajanj med Veliko Britanijo in EGS je EFTA skoraj razpadla. Potem pa, ko je de Gaulle razstrelil vse upe o britanskem sprejemu in odprtju EGS nazven, se je EFTA spet zbrala in na februarjskem ministrijskem zasedanju sklenila pospešiti odpravo medsebojnih industrijskih carin za štiri leta, tako da naj bi zadnje prepušče padlo do 31. decembra 1969.

Konec lanskega leta so bile te carine za 50 odstotkov nižje kakor na startni točki v letu 1959.

Toda gospodarski rezultati niso mogli meriti s carinami. V letu 1960 je znašala industrijska proizvodnja EFTA 13 odstotkov industrijske proizvodnje vsega kapitalističnega sveta, medtem ko je znašal delež EGS 20 odstotkov. Iz podatkov za industrijski razvoj je mogoče ugotoviti, da je bil tempo v EGS hitrejši kakor v EFTA. Britanija je povečala industrijsko proizvodnjo v obdobju 1959-1961 za 9 odst. Švedska za 11 odst., Portugalska 20 odst., Norveška za 13 odst. — vendar pa vse to sprito obsega zaostaja za rezultati EGS: ZR Nemčija 16 odst., Italija 28 odst., Francija 17 odst.

V zunanji trgovini je bil razvoj podoben. Leta 1960 je znašal skupni izvoz EFTA (brez Finske) 18,2 milijarde dolarjev, kar je bilo 19,2 odstotka vsega izvoza kapitalističnih držav. Delež EGS je takrat znašal 26,4 odstotka.

Lani je skupni izvoz držav EFTA (brez Finske) veljal 20,4 milijarde dolarjev in se je torej v primerjavi z letom 1959 povečal za 22,4 odstotka. Delež EFTA v skupnem izvozu kapitalističnih držav je ostal nespremenjen.

Države EGS so v istem obdobju povečale svoj izvoz za 25 odstotkov, kar je dalo lani vrednost 34,2 milijarde dolarjev, delež EGS v skupnem izvozu kapitalističnih držav pa se je povečal na 27,4 odstotka.

V nasprotju z EGS lahko zasledujemo v EFTA tudi svojevrstno trgovinsko neravnovesje. Navzlic znižanju notranjih carin za 50 odstotkov se je v obdobju 1959-1962 medsebojni izvoz članic EFTA povečal za 34 odstotkov, izvoz EFTA v EGS pa za 39,6 odstotkov. EGS slejkopreje zavzema mesto prvega trgovskega partnerja EFTA.

Zanimivo pa je med drugim tudi to, da se je izvoz države EFTA v evropske socialistične države povečal za 51,2 odstotka. Pomemben element v razlici odnosov med EFTA in EGS je dejstvo, da je imela EFTA lanskega leta 4,2 milijarde dolarjev zunanjetrgovinskega primanjulja. Od tega znaša delež EGS 2,1 milijarde dolarjev.

Tako je povsem dopusten zaključek, da je EFTA v primerjavi z EGS nenehno v šibkejšem položaju in da Sestorici v resnici ne more vračati enakega za enakim. To je v precejšnji meri posledica samih geopolitičnih razmer: Svica in Avstrija sta sprito svoje lege in gospodarske povezave prepuščeni EGS tako rekoč ena milost in nemilost. Velika Britanija je močno priklenjena na svoje tradicionalne zveze s Commonwealthom in je to na primer letos spomlad splošno oster spor med njo in Dansko, ki je najmočnejši kmetijski izvoznik v EFTA. Finska mora tudi kot pridružen članica EFTA nenehno upoštevati posebne oziroma, ki izvirajo iz njenega sosedstva s Sovjetsko zvezo.

Zato je tudi povsem razumljivo, da si EFTA ni zgradila nikakršnih skupnih organov, ki bi bili podobni Visoki komisiji EGS ali njenemu ministrijskemu svetu, ki se sestaja vsak mesec, da ni niti enega, kar bi bilo podobno Evroatomu ali Evropski skupnosti za premož in jeklo. Ministrijski svet EFTA deluje samo priporočila in sklepe — v nasprotju z vrsto stalnih komisij pri EGS — samo ad hoc komiteje, ki delujejo posvetovalno in s sugestijami, te pa lahko vladne vladne države sprejmejo ali tudi ne.

V sedanjih okoliščinah je EFTA pripravljen namenjen drugim ciljem kakor temu, da bi se spreminila v resno alternativno Evropski gospodarski skupnosti. Na njenih sestankih se jasno kaže, da je tudi po propadu bruselskih pogajanj ostala samo začasna ustanova. Britanska in ameriška politika namreč operira s počasnno, podtalno vojno proti izolacionizmu v EGS. Prvi triumf naj bi bil dosežen letos jeseni, ko bo kancelarja Adenauera v Londonu zamenjal dr. Ludwig Erhard in ko bo os, sloneča na prijateljstvu in interesnih zvezah dveh starih avtoritarnih moči, neha obstajati v svoji najbolj neprijetni obliki, »Nemška industrija«, je v eni zadnjih številic zapisal londonski Economist, ki se sredi povelji podpira Erharda, Schroederja in njuno skupino ljudi, ki mislijo v svetovnih dimenzijah.

Tedaj naj bi se odprla vrsta novih procesov: »Kennedyjeva runda« v GATT in uresničevanje ameriškega Zakona o razširitvi zunanje trgovine. »Stalna posvetovanja« med ministri Zahodnoevropske unije, kjer so članice EGS in Britanija, naj bi se razširila v nekaj, kar bi poganjalo črto čez bruselski polom. Sprito »kurje vojne« postajajo čedalje bolj nestrpne in odločne tudi ZDA. Tako je približno perspektiva, kakor si jo zamišljajo vodilne članice EFTA.

Medtem pa ostaja njihova organizacija časna rešitev — za silna fortifikacija pred pritiskom Sestorice, element, ki naj se vključi v širše geopolitične in ekonomske načrte Anglosakoncev (kakor se rad izraža de Gaulle).

V Slovenski Istri je že dlje časa na delu ekipa železniške projektivnega biroja iz Ljubljane. Njena naloga je, trasirati bodočo železniško progo do Kopra. Upajmo, da se delo ne bo nenadoma zataknilo in da bo potrebna železnica tudi res kmalu stekla

LETOS Z ENODNEVNO «ZAMUDO»

Za milijone mladih ljudi v SZ že od včeraj pouk

Kljub prizadevanju za šolske prostore je le-teh vedno premalo - V SZ bo letos šest in pol milijona učencev

MOSKVA, 2. — Štirideset milijonov šolarjev v SZ je letos zadovoljnih, saj so se jim počitnice podaljšale — za en dan: ker je bila nedelja, se je novo šolsko leto začelo prišlo »šole« danes. Medtem ko je več milijonov sedemletnih otrok prikratk prestopili šolski prag, so se študentje vrnili na svoje fakultete, na tehnične inštitute in na visje šole. Konec prejšnjega akademskega leta je prejelo diplome 850.000 študentov in računajo, da se bo na koncu letošnjega leta to število podvojilo. Skupno bo letos v SZ 6,5 milijona študentov, od katerih jih je polovica vpisanih na večerne tečaje ali pa študirajo po dopisovanju.

Tot se dogaja v vsakem področju življenja v SZ, tako so sedaj skuša — v okviru možnosti — dati šolam polja in delavnice. S svoje strani pa čutijo šole častno dolžnost, da dokažejo, da veljajo po storitostih toliko kot »prava« podjetja.

Razen tega so »šole delavske in kmetijske mladine«, v katere je letos vpisanih 2.100.000 sovjetskih mladincev, ki so deležni v glavnem profesionalnega pouka. Učinkovitost teh šol pa menda še ni taka, kot se je želelo, če je minister za prosveto ruske federalne republike Evgenij Afanasenko pred kratkim izjavil: »Do letos se je le malo mladincev oprijelo dela v kolhozih in sovjeh, potem ko so obiskovali kmetijsko šolo«.

Druge kritike se nanašajo na malomarnost pri sestavi seznamov šolarjev. »Učiteljska gazeta« je v tih dneh poročala, da se je preteklo leto v nekem majhnem mestu permske pokrajine pojavilo v šolah 1500 učencev, vpisanih pa so jih imeli samo 1200.

Potem so še kritike zaradi pomanjkanja šolskih prostorov kljub velikim naporom, ki si jih delita država (613.000 novih prostorov letos) in krajevni kolektivi. To stanje je ilustriral pisatelj Solženec v svojem zadnjem delu »V korist stvari«. Povest, ki ni naltela na splošen ugoden sprejem, pripoveduje o brezposelnih naporih študentov in profesorjev nekega tehničnega inštituta, da bi dobili nove prostore, pri katerih izgradnji so sami sodelovali.

Vzporedno s tem geslom, ki je povzročilo spremembo v programu vseh sovjetskih šol, se podčrtava še neki drugi namen: izpopolnitvi izvedbo reforme sedanjega pouka, ki ji je predvsem namen, združiti v zadnjih treh letih srednjšolskega pouka (od 10 do 18 let) navadna predavanja v razredu z ročnim kmetičkim delom na podeželju ter z delom v tovarnah in laboratorijih v mestu.

V duhu teh reform, ki so že na široko uvedene, izpopolnjujejo dijaki, ki nadaljujejo študiranje po obvezni osemletki (od 7 do 15 let), svoje drugostopenjsko šolanje v treh letih, med katerimi se naučijo, kako obrti ali pa se vsaj »privadijo dela«.

V tem pogledu navaja sovjetski tisk mnogo protestov učiteljev. Kmetijska ter industrijska podjetja namreč odrekajo njihovim učencem možnost, da bi prihajali k pouku, češ da je storilnost mladih ljudi potem pičla, ter zahtevajo postavitev norm, ki jih je treba izvajati. Posledica tega je, da se

sedaj skuša — v okviru možnosti — dati šolam polja in delavnice. S svoje strani pa čutijo šole častno dolžnost, da dokažejo, da veljajo po storitostih toliko kot »prava« podjetja.

Razen tega so »šole delavske in kmetijske mladine«, v katere je letos vpisanih 2.100.000 sovjetskih mladincev, ki so deležni v glavnem profesionalnega pouka. Učinkovitost teh šol pa menda še ni taka, kot se je želelo, če je minister za prosveto ruske federalne republike Evgenij Afanasenko pred kratkim izjavil: »Do letos se je le malo mladincev oprijelo dela v kolhozih in sovjeh, potem ko so obiskovali kmetijsko šolo«.

Druge kritike se nanašajo na malomarnost pri sestavi seznamov šolarjev. »Učiteljska gazeta« je v tih dneh poročala, da se je preteklo leto v nekem majhnem mestu permske pokrajine pojavilo v šolah 1500 učencev, vpisanih pa so jih imeli samo 1200.

Potem so še kritike zaradi pomanjkanja šolskih prostorov kljub velikim naporom, ki si jih delita država (613.000 novih prostorov letos) in krajevni kolektivi. To stanje je ilustriral pisatelj Solženec v svojem zadnjem delu »V korist stvari«. Povest, ki ni naltela na splošen ugoden sprejem, pripoveduje o brezposelnih naporih študentov in profesorjev nekega tehničnega inštituta, da bi dobili nove prostore, pri katerih izgradnji so sami sodelovali.

Vzporedno s tem geslom, ki je povzročilo spremembo v programu vseh sovjetskih šol, se podčrtava še neki drugi namen: izpopolnitvi izvedbo reforme sedanjega pouka, ki ji je predvsem namen, združiti v zadnjih treh letih srednjšolskega pouka (od 10 do 18 let) navadna predavanja v razredu z ročnim kmetičkim delom na podeželju ter z delom v tovarnah in laboratorijih v mestu.

V duhu teh reform, ki so že na široko uvedene, izpopolnjujejo dijaki, ki nadaljujejo študiranje po obvezni osemletki (od 7 do 15 let), svoje drugostopenjsko šolanje v treh letih, med katerimi se naučijo, kako obrti ali pa se vsaj »privadijo dela«.

V tem pogledu navaja sovjetski tisk mnogo protestov učiteljev. Kmetijska ter industrijska podjetja namreč odrekajo njihovim učencem možnost, da bi prihajali k pouku, češ da je storilnost mladih ljudi potem pičla, ter zahtevajo postavitev norm, ki jih je treba izvajati. Posledica tega je, da se

sedaj skuša — v okviru možnosti — dati šolam polja in delavnice. S svoje strani pa čutijo šole častno dolžnost, da dokažejo, da veljajo po storitostih toliko kot »prava« podjetja.

Razen tega so »šole delavske in kmetijske mladine«, v katere je letos vpisanih 2.100.000 sovjetskih mladincev, ki so deležni v glavnem profesionalnega pouka. Učinkovitost teh šol pa menda še ni taka, kot se je želelo, če je minister za prosveto ruske federalne republike Evgenij Afanasenko pred kratkim izjavil: »Do letos se je le malo mladincev oprijelo dela v kolhozih in sovjeh, potem ko so obiskovali kmetijsko šolo«.

Druge kritike se nanašajo na malomarnost pri sestavi seznamov šolarjev. »Učiteljska gazeta« je v tih dneh poročala, da se je preteklo leto v nekem majhnem mestu permske pokrajine pojavilo v šolah 1500 učencev, vpisanih pa so jih imeli samo 1200.

Potem so še kritike zaradi pomanjkanja šolskih prostorov kljub velikim naporom, ki si jih delita država (613.000 novih prostorov letos) in krajevni kolektivi. To stanje je ilustriral pisatelj Solženec v svojem zadnjem delu »V korist stvari«. Povest, ki ni naltela na splošen ugoden sprejem, pripoveduje o brezposelnih naporih študentov in profesorjev nekega tehničnega inštituta, da bi dobili nove prostore, pri katerih izgradnji so sami sodelovali.

Vzporedno s tem geslom, ki je povzročilo spremembo v programu vseh sovjetskih šol, se podčrtava še neki drugi namen: izpopolnitvi izvedbo reforme sedanjega pouka, ki ji je predvsem namen, združiti v zadnjih treh letih srednjšolskega pouka (od 10 do 18 let) navadna predavanja v razredu z ročnim kmetičkim delom na podeželju ter z delom v tovarnah in laboratorijih v mestu.

V duhu teh reform, ki so že na široko uvedene, izpopolnjujejo dijaki, ki nadaljujejo študiranje po obvezni osemletki (od 7 do 15 let), svoje drugostopenjsko šolanje v treh letih, med katerimi se naučijo, kako obrti ali pa se vsaj »privadijo dela«.

V tem pogledu navaja sovjetski tisk mnogo protestov učiteljev. Kmetijska ter industrijska podjetja namreč odrekajo njihovim učencem možnost, da bi prihajali k pouku, češ da je storilnost mladih ljudi potem pičla, ter zahtevajo postavitev norm, ki jih je treba izvajati. Posledica tega je, da se

sedaj skuša — v okviru možnosti — dati šolam polja in delavnice. S svoje strani pa čutijo šole častno dolžnost, da dokažejo, da veljajo po storitostih toliko kot »prava« podjetja.

Razen tega so »šole delavske in kmetijske mladine«, v katere je letos vpisanih 2.100.000 sovjetskih mladincev, ki so deležni v glavnem profesionalnega pouka. Učinkovitost teh šol pa menda še ni taka, kot se je želelo, če je minister za prosveto ruske federalne republike Evgenij Afanasenko pred kratkim izjavil: »Do letos se je le malo mladincev oprijelo dela v kolhozih in sovjeh, potem ko so obiskovali kmetijsko šolo«.

Druge kritike se nanašajo na malomarnost pri sestavi seznamov šolarjev. »Učiteljska gazeta« je v tih dneh poročala, da se je preteklo leto v nekem majhnem mestu permske pokrajine pojavilo v šolah 1500 učencev, vpisanih pa so jih imeli samo 1200.

Potem so še kritike zaradi pomanjkanja šolskih prostorov kljub velikim naporom, ki si jih delita država (613.000 novih prostorov letos) in krajevni kolektivi. To stanje je ilustriral pisatelj Solženec v svojem zadnjem delu »V korist stvari«. Povest, ki ni naltela na splošen ugoden sprejem, pripoveduje o brezposelnih naporih študentov in profesorjev nekega tehničnega inštituta, da bi dobili nove prostore, pri katerih izgradnji so sami sodelovali.

Vzporedno s tem geslom, ki je povzročilo spremembo v programu vseh sovjetskih šol, se podčrtava še neki drugi namen: izpopolnitvi izvedbo reforme sedanjega pouka, ki ji je predvsem namen, združiti v zadnjih treh letih srednjšolskega pouka (od 10 do 18 let) navadna predavanja v razredu z ročnim kmetičkim delom na podeželju ter z delom v tovarnah in laboratorijih v mestu.

V duhu teh reform, ki so že na široko uvedene, izpopolnjujejo dijaki, ki nadaljujejo študiranje po obvezni osemletki (od 7 do 15 let), svoje drugostopenjsko šolanje v treh letih, med katerimi se naučijo, kako obrti ali pa se vsaj »privadijo dela«.

V tem pogledu navaja sovjetski tisk mnogo protestov učiteljev. Kmetijska ter industrijska podjetja namreč odrekajo njihovim učencem možnost, da bi prihajali k pouku, češ da je storilnost mladih ljudi potem pičla, ter zahtevajo postavitev norm, ki jih je treba izvajati. Posledica tega je, da se

sedaj skuša — v okviru možnosti — dati šolam polja in delavnice. S svoje strani pa čutijo šole častno dolžnost, da dokažejo, da veljajo po storitostih toliko kot »prava« podjetja.

Razen tega so »šole delavske in kmetijske mladine«, v katere je letos vpisanih 2.100.000 sovjetskih mladincev, ki so deležni v glavnem profesionalnega pouka. Učinkovitost teh šol pa menda še ni taka, kot se je želelo, če je minister za prosveto ruske federalne republike Evgenij Afanasenko pred kratkim izjavil: »Do letos se je le malo mladincev oprijelo dela v kolhozih in sovjeh, potem ko so obiskovali kmetijsko šolo«.

Druge kritike se nanašajo na malomarnost pri sestavi seznamov šolarjev. »Učiteljska gazeta« je v tih dneh poročala, da se je preteklo leto v nekem majhnem mestu permske pokrajine pojavilo v šolah 1500 učencev, vpisanih pa so jih imeli samo 1200.

Potem so še kritike zaradi pomanjkanja šolskih prostorov kljub velikim naporom, ki si jih delita država (613.000 novih prostorov letos) in krajevni kolektivi. To stanje je ilustriral pisatelj Solženec v svojem zadnjem delu »V korist stvari«. Povest, ki ni naltela na splošen ugoden sprejem, pripoveduje o brezposelnih naporih študentov in profesorjev nekega tehničnega inštituta, da bi dobili nove prostore, pri katerih izgradnji so sami sodelovali.

Vzporedno s tem geslom, ki je povzročilo spremembo v programu vseh sovjetskih šol, se podčrtava še neki drugi namen: izpopolnitvi izvedbo reforme sedanjega pouka, ki ji je predvsem namen, združiti v zadnjih treh letih srednjšolskega pouka (od 10 do 18 let) navadna predavanja v razredu z ročnim kmetičkim delom na podeželju ter z delom v tovarnah in laboratorijih v mestu.

V duhu teh reform, ki so že na široko uvedene, izpopolnjujejo dijaki, ki nadaljujejo študiranje po obvezni osemletki (od 7 do 15 let), svoje drugostopenjsko šolanje v treh letih, med katerimi se naučijo, kako obrti ali pa se vsaj »privadijo dela«.

V tem pogledu navaja sovjetski tisk mnogo protestov učiteljev. Kmetijska ter industrijska podjetja namreč odrekajo njihovim učencem možnost, da bi prihajali k pouku, češ da je storilnost mladih ljudi potem pičla, ter zahtevajo postavitev norm, ki jih je treba izvajati. Posledica tega je, da se

sedaj skuša — v okviru možnosti — dati šolam polja in delavnice. S svoje strani pa čutijo šole častno dolžnost, da dokažejo, da veljajo po storitostih toliko kot »prava« podjetja.

Razen tega so »šole delavske in kmetijske mladine«, v katere je letos vpisanih 2.100.000 sovjetskih mladincev, ki so deležni v glavnem profesionalnega pouka. Učinkovitost teh šol pa menda še ni taka, kot se je želelo, če je minister za prosveto ruske federalne republike Evgenij Afanasenko pred kratkim izjavil: »Do letos se je le malo mladincev oprijelo dela v kolhozih in sovjeh, potem ko so obiskovali kmetijsko šolo«.

Druge kritike se nanašajo na malomarnost pri sestavi seznamov šolarjev. »Učiteljska gazeta« je v tih dneh poročala, da se je preteklo leto v nekem majhnem mestu permske pokrajine pojavilo v šolah 1500 učencev, vpisanih pa so jih imeli samo 1200.

Potem so še kritike zaradi pomanjkanja šolskih prostorov kljub velikim naporom, ki si jih delita država (613.000 novih prostorov letos) in krajevni kolektivi. To stanje je ilustriral pisatelj Solženec v svojem zadnjem delu »V korist stvari«. Povest, ki ni naltela na splošen ugoden sprejem, pripoveduje o brezposelnih naporih študentov in profesorjev nekega tehničnega inštituta, da bi dobili nove prostore, pri katerih izgradnji so sami sodelovali.

Vzporedno s tem geslom, ki je povzročilo spremembo v programu vseh sovjetskih šol, se podčrtava še neki drugi namen: izpopolnitvi izvedbo reforme sedanjega pouka, ki ji je predvsem namen, združiti v zadnjih treh letih srednjšolskega pouka (od 10 do 18 let) navadna predavanja v razredu z ročnim kmetičkim delom na podeželju ter z delom v tovarnah in laboratorijih v mestu.

V duhu teh reform, ki so že na široko uvedene, izpopolnjujejo dijaki, ki nadaljujejo študiranje po obvezni osemletki (od 7 do 15 let), svoje drugostopenjsko šolanje v treh letih, med katerimi se naučijo, kako obrti ali pa se vsaj »privadijo dela«.

V tem pogledu navaja sovjetski tisk mnogo protestov učiteljev. Kmetijska ter industrijska podjetja namreč odrekajo njihovim učencem možnost, da bi prihajali k pouku, češ da je storilnost mladih ljudi potem pičla, ter zahtevajo postavitev norm, ki jih je treba izvajati. Posledica tega je, da se

sedaj skuša — v okviru možnosti — dati šolam polja in delavnice. S svoje strani pa čutijo šole častno dolžnost, da dokažejo, da veljajo po storitostih toliko kot »prava« podjetja.

Štirje učbeniki za slovenščino

Vsako leto prihaja v staro domovino na obisk mnogo slovenskih izseljencev: iz rudarskih predelov Nemčije in Francije, kamor so odšli že pred mnogimi leti, iz Amerike — iz ZDA, Kanade pa tudi Južne Amerike. Pravzaprav je med njimi vedno manj tistih, ki so pred desetletji odšli, pač pa je vedno več njihovih otrok, ki so se že rodili v tujini. Med temi pa je mnogo tistih, ki jezik svojih staršev slabo obvladajo ali pa sploh ne. To je upoštevala

Slovenska izseljenska matica, ko se je odločila izdati majhne priročnike, s katerimi naj bi se ti obiskovalci, ki jih je zlasti poleti vsako leto precej v Sloveniji, za silo priučili najlažje navedenega in najbolj potrebnega izražanja. Tako so nastali štirje učbeniki »Möchten Sie nicht Slovenisch lernen?«, »Le Slovène a votre portée«, »Slovene for you« in »Quieren hablar en esloveno?«. Prvotno so bili ti učbeniki priloga revije »Rodna gruda«, sedaj pa jih je založila Mladinska knjiga izdala v knjižni obliki, in sicer v zelo priročni in praktični obliki, tako da lahko uporabnik knjižico stalno nosi s seboj in ob vsaki priložnosti pogleda vanjo. Učbeniki so sestavljeni na osnovi kratkih razgovorov, katerim potem sledijo vsa potrebna jezikovna pojamilja. Posebej bo uporabnikom v pomoč to, da so besede opremljene z naglasni. Slovenski del pri teh učbenikih sestavil univ. profesor Franc Ja-

Georges Braque na eni izmed zadnjih fotografij

PARIZ, 2. — Francoska vlada je sklenila slovesno počastiti Georgesu Braqueu za umetniško stvarstvo, ki bo jutri pred Louvrom. Minister za kulturo André Malraux bo imel govor o umrlem umetniku. Ker je bil Braque tudi častnik »Cassine legijon«, mu bodo izkazali tudi vojaške časti.

kamelijani. Režiral je Jean Lewvrais. — Med številnimi novostmi na sporedu se s posebno radovednostjo pričakuje drama, v kateri je glavna oseba Adolf Eichmann; delo se imenuje »Docteur Gündel«, napisal ga je Paul Guillard, uprizorili pa ga bodo v gledališču »Recamiers«. Delo obravnava Eichmannovo ponudbo za zamenjavo Zidov za tovarne automobile. Z zanimanjem pričakujejo tudi debut Françoise Sagana kot režiserke; pisateljica režira v gledališču »Gymnases« svojo dramo, ambientirano v Rusiji. V gledališču »Gymnases« bo nastopil tudi sikno prapularni Yves Montand, in sicer v delu »Des milliers de clowns«.

Jesenjani bodo nastopili v Pesaru

PESARO, 2. — Prvi mednarodni festival tujih gledaliških skupin, ki so vključene v Mednarodni zvezi amaterskih gledališč, bo v gledališču »Rossini« v Pesaru od 7. do 14. septembra. Nastopile bodo tudi nekatere folklorne skupine, ki bodo izvajale ljudske plesne, pesmi in glasbo. Festivala se bodo udeležile gledališke skupine iz Feldricha (Avstrija), Leideberga (Belgija), kneževine Monaco in Jesenice (Jugoslavija). Folklorne skupine pa bodo z Dunaja, Antverpa, Avignona in Beograda. Italijo bodo predstavljali »Cantieri« poloritani iz Messine.

Gledališče v Bologni se že pripravlja

BOLOGNA, 2. — Stalno gledališče v Bologni je pričelo študij dela »Stefano Pelloni detto il Passatore«, s katerim bo nastopilo tudi na mednarodnem gledališkem festivalu v Benetkah 29. in 30. septembra. V Bologni pa bo prvi nastop 15. oktobra. Delo je novo, napisal ga je Massimo Dursi. Režira Virginio Puecher. V naslovni vlogi igra Gianni Santuccio. V gledališki skupini je še 34 drugih igralcev, med katerimi so Edda Albertini, Elena Boro, Leda Negroni, Gianni Mantesi, Andrea Matteuzzi, Mimmo Craig in Gigi Pistilli.

»Berliner Ensemble« ne sme v Anglijo

Pred dnevi je britansko notranje ministrstvo prepovedalo znamenemu »Berliner Ensemble« iz Vzhodne Berlina, da bi prišel v Edinburg na mednarodno gledališko konferenco. Kot je znano, je omejeno gledališko skupino ustanovila udova Berthold Brechta. »Predsednik« omenjene konference Kenneth Tynan je izjavil, da se »Berliner Ensemble« smatra za najboljšo igralsko skupino, kar jih obstaja v Evropi, ter je dostavil, da ga silno preseneča odločba notranjega ministrstva. Umetniški ravnatelj festivala v Edinburgu lord Harwood je zprosil notranje ministrstvo za posebno dovoljenje, toda ministrstvo se je omejilo na izjavo, da imajo v sedanjih mednarodnih situacijah za politično pravičeno odkloniti vizume osebam, katere države z vlado, ki je ne priznava.

V soboto zvečer so v Castellano Grotte (Bari) podelili zlate značke za umetniško dejavnost v filmu, lahki glasbi, radiu, televiziji in revijalnem gledališču. Za film so prejeli značke igralci Enrico Maria Salerno, Walter Chiari, Frank Wolf, Gerard Blair, Joko Tani, Carol Carter, Margaret Lee in Didi Perego ter režiserja Nanni Loy in Antonio Pietrangeli; za radio, televizijo in revijalno gledališče pa Marcello Marchesi, Rossella Como, Dino Verde in Wilbert Bradley.

Ameriški filmski igralec Lex Baxter, ki sodeluje pri snemanju filma »Winnetous« v Jugoslaviji, se je moral zateči v bolnišnico na Reki, ker je med snemanjem padel s konja in se udaril. Ker pa ni bilo hudega, mu je zdravnik dovolil, da si vrne v Opatijo, kjer prebiva častu snemanja.

Poskus samomora žene Petra Karadjordjevića

BENETKE, 2. — Grška princesa Aleksandra, žena bivšega jugoslovanskega kralja Petra II, je zavzela večjo količino nembutala z namenom, da si vzame življenje. To je napravila v nedeljo po kosilu, ko ni bilo nikogar drugega doma. Ko je prišel njen 18-letni

Papež pripravlja prvo encikliko

Delavski sindikati imajo v specifičnem položaju afriškega juga svoj poseben pomeni. Predvsem predstavljajo abeli sindikati v Južni Afriki nekakšno separatno delavsko organizacijo, ki sloni na politiki diskriminacije. Člani te organizacije so bolj nagajani za svoje delo od Afričanov. Zatem so evropski sindikati regii stitrani kot polnopravna strokovna organizacija, katera, poleg politične podpore, delavcu nudi tudi možnost strokovne izpopolnitve. Obenem pa afriške delavske organizacije niso priznane od strani oblasti, kakor tudi niso te, deljansko naistevnejše skupine

Strah pred holesterinom je neupravičen:

Razstava lepakov v Občinski

Guido Antoni v Gradežu

BIK (od 21,4, do 20,5.) Skušajte kar se da natanko izpolnjevati svoje naloge. Sestali se boste in pogovorili o važnem vprašanju z neko doslej neznanico.

ČRKA (od 21,5, do 22,6.) Prelepi obveznosti vam bodo preprečile že določeno potovanje. Zaupajte svojemu dobremu psihološkemu čutilu.

RAK (od 23,6, do 22,7.) Ne vztrajajte preveč na kar vam je ljubljeno, tudi neko posebno ure v družini.

LEV (od 23,7, do 22,8.) Obstaja nevarnost dokazanje napetosti v odnosu sli med vami in nekim sodelavcem. Razmerje med vami in ljubljeno osebo ne bo najboljša.

STRAŽNICA (od 23,8, do 22,9.) Prejete boste nove naloge, predvsem bo pomen upoštevanja vaša strokovnost. Hitro zamisljivo vam bo uslo na isti zapleteno vprašanje.

TEHNIKA (od 23,9, do 23,0.) Bistveno v vprašanju v postavljanju z osebnimi, preveč objavljajo. Dal boste zelo dober nasvet ljubljene osebe.

SKRPUJON (od 24,10, do 22,11.)

ni kriv za poapnenje žil

Preplah ob ugotovitvah prof. Bonteja - Poskus z
rastlinskimi in živalskimi tolščami - Sredstva ni
Brez holesterina ne gre, ker ima zelo važno vlogo

napraviti sedeček polizkus: 28 bol-
nišnikov, ki so bili razdeljeni v štiri
skupine. Vsi, ki se ukvarjajo z znanstvenim
delom, bodo polni dobrih zamisli.
Neko prijateljstvo se bo ohladilo.
STRELEC (od 23.11. do 20.12.) Pri-
siljeni boste sprejeti več važnih odlo-
čitev. Dobre novice.

KOZOROG (od 21.12. do 20.1.) Od-
pirajo se nove možnosti za vaše po-
klicno udejstvovanje. Dokajanje in
intelektualno zadoščenje.

VODNAR (od 21.1. do 19.2.) Ne po-
stavljanje na pobu, ne da bi za to
bili izredno pripravljeni. Osebi, ki
je močnejša od vas, ne odkrivajte skriv-
nosti, ki so vam bile zaupane.

RIBI (od 20.2. do 20.3.) Pomankan-
je tehničnih sredstev bi utegnilo
zavleči zaključke nekega dela. Ne bo-
dite preveč vezani na svoje navade.

holisterina v organizmu. Vendar
pa je zdravnikom dobro znano, da
bolezen s sledenimi simptomi:
slabost, letargija, glavobol, slaba
delovna sposobnost, živčevje, živčni
sistem, življenjska aktivnost, živ-
ljenost. Toda ti ljudje so dosegli
že smelo tako reči, sen mnogim
sodobnikom: v njihovem organizmu
koraj ni holisterina. Dejansko
je to tragedija, ker je holisteri-
eden najbolj neobhodnih elemen-
tov za življenjsko aktivnost razno-
celic. Vsi poizkusi, kako bi se
organizmu povečal odstotek holis-
terina, so se izkazali kot zastonj.
Čezli, kot je težko doseči tudi
žanje in pridelavo. Stvar je
je tem, da se pretežni del ho-
listerina zbere v jetrih in in
odstotka gre v ostali organizem.

Znanstveniki še ne morejo re-
kije je vzrok motenju glede norm

Vse je hitelo domov. Popolnoma razsulo fašističnega reda, Don

Na drugi strani Soče so pravi tako napadali sveži bataljoni naše vojske, dokler se pred premorjo ni premaknila v gore. Z desne strani so se bataljoni spustili do Soče in jim pomagali.

READIO TELEVISION

Radio Trst A

15.30: Poje Yula Simac; 16.00: No
ve ploste; 16.30: Tretja stran; 16.45:
Oporni koncept; 17.40: Glasbene
sanje in želje; 18.00: Prenos RL;
19.00: Poje Fred Bongsted; 19.30:
Prenos RL; 22.15: Orkester Glenn
Miller; 22.40: Glasba za lahko noč;
23.00: Prenos RL.

DRUGI KANAL
21.05: Dnevnik; 21.15: all parolle-
re questo sconosciuto; 21.45: Za-
nimivosti iz športnega življenja;
23.35: Sportne vesti.

Jug. televizija

19.30: «Naši prijatelji — avtomati» — sovjetski dokumentarni film;
20.00: TV dnevnik; 20.45: Iz dela OZN — pomoć nerazvilitim deželam;
21.00: Celovečerni umetniški film;
22.30: Dopolit.

22,30: Forcella,

